

Sanrı

– A.KARADOĞAN · 27 Eylül 2013

.....
Şiirin hikayesi Bir delüzyonda geçti ..Açtım gözlerimi aşka ...
.....

Bulutların alıp götürdüğü diyarlardayım
Yağmurlara bıraktım sana ait her şeyi
Bedeli gözyaşı olan düşlerimi
Ve yüzümde ıslanan gülüşlerimi

Yine soğuk yanından ağlıyor şehir
Kirpiğimden habersiz belli ki
Adımlarımda hüznün sesi
Sanki sokaklara dökülmüş şarkılar
Şiirler dağılmış kaldırımlara
Dört yanı yalnızlık ellerimin
Hiç bir yol anlatamaz bu gidişi

Saat yirmibeş
Gözlerimde yokluğunun ilk gecesi
Ağrılı bir sabaha doğacak olan
Avaz avaz bir sessizlik yüzümde
Sustukça ruhuma doğru yol alan
Dudağımda ölüyor dilimde biriken acı
Yaralı sözlerle yüklü her cümlesi

Yüreğim ayaklarımın altında
A y a k l a r ı m ı n
a l t ı n d a
y ü r e ğ i m ..
İçim karanlık çukurunda
Siyaha boyadım ümitlerimi
Bıraktım adını ellerine
Aç sesini ayrılığın sevgilim
Elvedanın kesilsin nefesi ...

Ben seni yaktım
Sen küllerimi savur içine...

...bugün her yer duman isi ...

/Korkma
Aç gözlerini
aklından geçen bir kâbusun gölgesi .../

27 Eylül 2013

k@lbinin £lind£ k@l£m ols@

Arzu Karadoğan